

[Valdemar Thomsen.]

fordi netop dette Forslag, som det ærede Medlem her hentydede til, sandsynligvis nu skal føres i Marken. Det er for øvrigt ikke første Gang, man fra radikal Side — saadan som nu det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen — praler med det Forslag, som Indenrigsministeren fremsatte i Efteraaret 1933. Nu maa det indrømmes — og jeg skal gerne indrømme det —, at det er det bedste Forslag, Indenrigsministeren har fremsat, det synes de aabenbart ogsaa selv, og derfor kan der jo være Grund til at se lidt nøjere paa, hvor meget det Forslag i Virkeligheden betød for Landbruget, som det var Meningen det skulde hjælpe.

Forslaget gik ud paa at nedsætte Renten med 1 pCt. for den Gæld, der overstiger den halve Ejendomsskyld, men som ikke ligger over Panteværdien. Altsaa den Gæld, der laa over Panteværdien, skulde der ikke gives Tilskud til, skønt det jo desværre i Regelen er netop disse Debitorer, der føler sig trykket af den store Gæld. Dette Tilskud paa 1 pCt. for den Gæld, der overstiger den halve Ejendomsskyld, skulde imidlertid nedsættes til $\frac{1}{2}$ pCt., naar Landbrugets Forrentningsprocent efter Landøkonomisk Driftsbureaus Opgørelse er $2\frac{1}{2}$, og det skulde fuldstændig bortfalde, naar Forrentningsprocenten er $3\frac{1}{2}$ eller derover; med andre Ord, som Stillingen er nu, vilde i hvert Fald denne Del af Indenrigsministerens Forslag ikke være en Pibe Tobak værd for Landbruget, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen passende kunde indstille Pralet paa det Omraade.

Den anden Side af Forslaget, som det ærede Medlem naturligvis ønsker maa blive nævnt i denne Forbindelse, gik ganske rigtig ud paa en Nedsættelse bl. a. af Obligationsrenten, men det kunde kun ske gennem en Afstemning blandt Obligations-ejerne; saa vidt jeg husker, skulde i hvert Fald 30 pCt. tiltræde, at Rentenedsættelsen foretoges. Der var ogsaa Tale om Afdragsfrihed i en eller flere Terminer — Bestemmelser, som jo for øvrigt senere blev gennemført ved Henstandslovgivningen. Endelig var der foreslaaet Overførsel til lavere forrentede Serier — det vil sige, 4 pCt.s Laan kunde ikke overføres til nogen ny Serie, fordi den laveste Rentesats var 4 pCt., og det ærede Medlem maa jo sikkert være bekendt med, at selv de, der har 4 pCt.s Laan, betaler den samme effektive Rente som de, der har højere forrentede Laan.

Derimod var der — det vil jeg gerne sige ved denne Lejlighed — i Forslaget en

principiel og meget vigtig Bestemmelse angaaende Udtrækning til Tvangskurs, en Bestemmelse, som jeg endnu den Dag i Dag sætter overmaade stor Pris paa og siger Tak for, fordi vi gennem den Bestemmelse, der dér var foreslaaet, har faaet en Anerkendelse af et betydningsfuldt Princip; der aabnes dér Mulighed for en virkelig effektiv Konvertering. Ministerens Forslag gik ud paa en Konvertering derigennem, at de nyoprettede Serier blev skattefri, og derved vilde Obligationerne blive noteret i en højere Kurs. Se, det var naturligvis lidt, der smagte af Fugl for dem; der havde $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt.s Laan. Imidlertid — det vil det ærede Medlem sikkert ogsaa erindre — var Forslaget kædet sammen med en Skat paa Renteindtægt, og naar der er noget, der koster Penge, ved det ærede Medlem og vidste paa det Tidspunkt, at hverken Venstre eller de Konservative gaar med til det. Men, som sagt, den Bestemmelse, der er medtaget, Udtrækningen til Tvangskurs, sætter jeg overmaade stor Pris paa, og den vil jeg, ikke i Dag, men senere faa Lejlighed til at komme nærmere ind paa, og saa er det mit Haab, at de to Regeringspartier vil være at faa i Tale efter det Princip, som her er blevet anerkendt.

Den korte Mening af de Taler, som blev holdt af den højtærede Handelsminister, af Socialdemokratiets og den radikale Ordfører, er formentlig den, at det, man vil opnaa ved den Rentestigning, her er Tale om, er at afsvække Efterspørgselen efter Varer, hvortil der skal bruges fremmed Valuta. Ingen kan være blind for, at som Stillingen er nu, er der for haardt et Pres paa Valuta-reserverne, og det er der simpelt hen, fordi vore Byer — som for øvrigt det ærede Medlem Hr. Bindslev forleden i Københavns Borgerrepræsentations Møde gjorde opmærksom paa — og navnlig Hovedstaden rider paa en Højkonjunktur. Det er rigtigt, saadan er det, samtidig med at Vekselkurserne holdes paa et unaturligt Niveau. Vor Valutapolitik føres ikke, som Valutaloven paabyder, tværtimod; den føres ikke under Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande. Højere udenlandske Vekselkurser baner Vejen for en lavere Rente. Det betyder højere Priser paa Eksportvarer; det betyder Beskyttelse af Hjemmemarkedet; det betyder øget Beskæftigelse. I denne Henseende har vi et slaadende Eksempel, naar vi ser paa, hvordan det er gaaet i De forenede Stater, hvor Erhvervslivet nu blomstrer, efter at man er gaaet til baade Møntdevaluering og Rentesenkning. Det er en Betingelse for, at vi kan naa lavere